

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010097
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010097.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému K. H., J.. XX.XX.XXXX I. S., Y. G. J. S. J. I., Z. Č.. XX, prechodne bytom J. S. J. I., Y. Č.. XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. mája 2020 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaný: K. H., J.. XX.XX.XXXX I. S., Y. G. J. S. J. I., Z. XX, prechodne bytom J. S. J. I., Y. XX, na slobode,

je vinný, že

ako otec mal. H. S., J.. XX.XX.XXXX, J. S., J.. XX.XX.XXXX, Y. S., J.. XX.XX.XXXX v Novom Meste nad Váhom a inde od 09.04.2018 doposiaľ si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z § 62 zákona o rodine a Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9P/56/2015 zo dňa 21.01.2016, právoplatný 19.02.2016, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 80,- Eur na každé maloleté dieťa mesačne k rukám matky Z. S., G. J. S. J. I., Z.. H. XXXX/XX, túto riadne neplnil, pričom nemal stále zamestnanie, nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, čím spôsobil dlh na výživnom v sume 4.438,- Eur ku dňu vyhlásenia rozsudku k rukám matky Z. S.,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 07.03.2019 obžalobu na obvineného K. H. (predtým S.), nar. XX.XX.XXXX I. S., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného K. H. v zmysle § 258 Trestného poriadku, výsluchom svedkyne - poškodenej Z. S. v zmysle § 261 Trestného poriadku, prečítaním a oboznámením relevantných listinných dôkazov v zmysle § 269 Trestného poriadku.

Samosudkyňa okresného súdu zistila skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom modifikovala skutkovú vetu oproti podanej obžalobe tak, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obžalovaný K. H. sa na hlavné pojednávanie nariadené na deň 12.02.2020 dostavil a neodmietol vypovedať, pričom po poučení neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Súd vykonal dokazovanie ohľadom výroku o vine a treste v celom rozsahu. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči mal. H. S., S.. J. S. M. S.. Y. S.. Výživné neplatil, lebo na to nemal. Niekedy niečo poslal, no je mu jasné, že to bolo málo. Teraz má dobrú prácu, pracuje v stavebnej firme, kde pracuje na dohodu od novembra 2019, v čistom zarobí asi 690 eur. Včera dostal peniaze, tak poslal poškodenej sumu 950 eur a 240 eur, o čom predložil doklad. Chcel by uhradiť celé dlžné výživné. Poškodenej celkovo zaplatil okrem uvedenej sumy mizivú časť výživného. Výživné neplatil od 09.04.2018. Nakoľko bol trestaný, mal problém nájsť si prácu, pracoval iba brigádne. Nemal toľko peňazí, preto výživné neplatil. Od 09.04.2018 sa obžalovaný dobrovoľne neprihlásil na úrad práce, tam by dostal iba 60 eur mesačne ako dávku v hmotnej núdzi. Alkohol nepije, mesačne minie na cigarety asi 60 eur. S deťmi sa snaží kontaktovať, no H. a J. k nemu nechcú ísť, preto sa stretáva s mal. Y.. Kúpil im aj veci, no poškodenej mu povedala, že si deti od neho aj tak nič nezoberú. Y. kúpil bundu, niečo do školy. O deti sa zaujíma, chodí na rodičovské, píše si s poškodenu. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Vo výkone trestu bol naposledy do 08.04.2018. Obžalovaný vzal na vedomie termín ďalšieho pojednávania dňa 6.5.2020, na toto sa nedostavil, súdu zaslal práceneschopnosť bez vyjadrenia ošetrojúceho lekára v zmysle § 120 ods. 2 Tr. por., že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na pojednávaní bez ohrozenia jeho života, závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, o čom bol poučený pri jeho predvolaní na pojednávanie (č.l. 102 spisu).

Svedkyňa - poškodenej Z. S. sa hlavného pojednávania dňa 12.02.2020 a 06.05.2020 osobne zúčastnila. Z jej výpovede vyplynulo, že už poberá na mal. tri deti náhradné výživné z úradu. Obžalovaný vyšiel z výkonu trestu v apríli 2018. Vyživovaciu povinnosť si plnil len sporadicky. Za rok 2018 poslal iba nejakých 300 eur a za rok 2019 100 eur. Spolu má platiť po 80 eur na každé dieťa mesačne, t. j. 240 eur mesačne. Suma výživného je nízka. Dcéra Y. chodí už na strednú školu, má zvýšené výdavky na deti. Poškodenej platila lyžiarsky výcvik okolo 200 eur. Obžalovaný podľa nej neplatí výživné úmyselne, hoci peniaze na zábavy, na kavičky má. Chodí do obchodných centier do Y. a Y. s priateľkou, na to má a na výživné jej neplatí. Okrem uvedených súm 400 eur jej nič neprišlo. Obžalovaný jej pred pojednávaním uviedol, že jej teraz niečo uhradil. Mesačné výdavky má za nájom na byt okolo 250 eur mesačne, potom strava, strava pre deti, školné. Deti J. a Y. sú silný alergici, mal. J. je sledovaný aj na endokrinologickej ambulancii, kde berie lieky. Chodia každé tri mesiace k zubárovi, dcéra potrebuje fixný strojček. Poškodenej si požiadala aj o zvýšené výživné, konanie je vedené na tunajšom súde, ešte nie je právoplatne skončené. Obžalovaný sa o deti zaujíma cez telefón. Obžalovaný sa stretáva iba s mal. Y., lebo dvaja synovia sa s ním nechcú stretávať, a to z dôvodu, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený za týranie voči poškodenej, ktorú bil, pričom syn bol toho svedkom, bránil ju pred bitkami od obžalovaného. Deti týranie otca vnímali, preto ho nechcú stretávať. Dcéru si kupuje darmi, výletmi do wellnessu a podobne. Synovia by od neho nič neprijali. Poškodenej pomáhajú finančne rodičia, bez ich pomoci by to nezvládla. Poškodenej ku koncu roku 2019 o zamestnanie, potom sa zamestnala v S., kde má v hrubom 700 eur. Na ďalšom pojednávaní poškodenej uviedla, že od predchádzajúceho

pojednávania obžalovaný nespĺnil nič, ani 10 eur, nemal žiadnu snahu. Aktuálny dlh ku dňu 6.5.2020 je vrátane mája 2020 (nakoľko sa hradní výživné za mesiac vopred) vo výške 4.438 eur, kde boli odrátané dve platby obžalovaného vo výške spolu 1.190 eur, nakoľko po podaní obžaloby jej iné platby neuhradil. Podľa poškodenej je PN obžalovaného účelová, nakoľko deň pred jednaním jej volal, kedy a o koľkej je súd. Exekútor nevy mohol doteraz nič.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy zadovážené do vyšetrovacieho spisu v prípravnom konaní ako aj listinné dôkazy zo spisu sp. zn. 2T/10/2019 zadovážené do spisu v konaní pred súdom, boli oboznámené: rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9P/56/2015 z 21.01.2016, rodné listy mal. detí, správy úradu práce, sociálnej poisťovne, správu bývalého zamestnávateľa, vyjadrenie poškodenej, správu exekútora JUDr. Matušku, správy o povesti na obžalovaného ako aj iné dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 6.5.2020.

Z rodných listov Matričného úradu Mesta Y. vyplýva, že obžalovaný je otcom mal. H. S., J.. XX.XX.XXXX, S.. J. S., J.. XX.XX.XXXX M. S.. Y. S., J.. XX.XX.XXXX I. Y. a poškodená Z. S. je ich matka.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/56/2015-46 zo dňa 21.01.2016, právoplatný čo do výroku o výživnom dňa 19.02.2016, bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené, mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti a výchovy matky - poškodenej, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 80 eur mesačne na každé dieťa do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky - poškodenej s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvedení ich manželstva.

Zo správy súdneho exekútora JUDr. René Matušku zo dňa 05.12.2019 vyplýva, že voči obžalovanému bola vedená exekúcia titulom výživného na mal. deti H., J. M. Y. S. od 14.11.2018 pod sp. zn. EX 1469/18, pričom predmetom bolo zameškané aj bežné výživné. Zo správy exekútora ako aj z vyjadrenia poškodenej vyplýva, že v období od 14.11.2018 nedošlo ani k čiastočnému vymoženiu pohľadávky výživného.

Z rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom č. NM1/OHNNaŠSD/HN/SOC/2019/24056-3 zo dňa 26.2.2019, č. NM1/OHNNaŠSD/HN/SOC/2019/24056-4 zo dňa 26.2.2019 a NM1/OHNNaŠSD/HN/SOC/2019/24056-5 zo dňa 26.2.2019 vyplýva, že poškodená poberá náhradné výživné na tri mal. deti po 80 eur mesačne.

Z poštových poukážok vyplýva, že obžalovaný zaplatil na výživné na mal. deti dňa 11.02.2020 sumu 1.190 eur.

Z odpisu z registra trestov ohľadom obžalovaného K. H. vyplýva, že doteraz bol desaťkrát právoplatne odsúdený, pričom nemá zahladené všetky odsúdenia. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/192/2014 zo dňa 03.12.2015, právoplatný 13.02.2016 bol obžalovaný uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v danej veci súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie tunajším súdom vo veci sp. zn. 2T/96/2015 rozsudkom zo dňa 10.11.2015, právoplatný dňa 27.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/138/2015 zo dňa 27.10.2015, ktorým mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal ku dňu 08.04.2019, odkedy výživné znova neplatil. Obžalovaný bol okrem uvedeného odsúdený aj za drogovú a majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný sa dopustil troch priestupkov na úseku cestnej premávky.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené po zhodnotení všetkých dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný K. H. spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou svedkyne poškodenej (potvrdila, že obžalovaný od 9.4.2018 vôbec neuhrádza výživné stanovené súdom okrem platieb vo výške 1.190 eur, v rámci exekúcie tiež nebola zrazená žiadna suma), samotnou výpoveďou obžalovaného K. H. na hlavnom pojednávaní, vyššie uvedenými zadokumentovanými a súdom

vykonanými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na tri maloleté deti vo výške po 80 eur mesačne na každé dieťa), ako aj vyjadreniami obžalovaného a poškodenej, v ktorých bol dlh na výživnom potvrdený, teda si neplní vyživovaciu povinnosť stanovenú súdom, pričom dlh ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu 4.438 eur. V konaní pred súdom bolo preukázané, že obžalovaný si bol vyživovacej povinnosti voči trom mal. deťom vedomý, počas žalovanej doby si vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas s výnimkou platieb vo výške 1.190 eur, po výkone trestu odňatia slobody nemal snahu platiť výživné okrem uvedenej platby až dňa 11.2.2020, teda jeden deň pred prvým hlavným pojednávaním. V sledovanom období nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nebol riadne evidovaný na úrade práce, výživné dobrovoľne neplatil, o deti sa zaujíma iba telefonicky, stretáva sa iba s dcérou, bol zamestnaný iba na dohodu o pracovnej činnosti (od 20.6.2018 do 1.3.2019 v spoločnosti G., s.r.o., od 2.4.2019 do 30.6.2019 u J. K., od 19.12.2019 do 31.12.2019 u Z. Y., od 07.01.2020 u Z. Y.).

Obrana obžalovaného spočívala v poukazovaní na to, že výživné neplatil pre nedostatok finančných prostriedkov neobstojí. Tvrdenie obžalovaného, že platil výživné podľa svojich možností nezbavuje obžalovaného jeho zákonnej povinnosti platiť výživné na maloleté deti, navyše keď si obžalovaný riadne neplní vyživovaciu povinnosť už od apríla 2018 doposiaľ. Obžalovaný sa riadne nezamestnal, hoci má stredoškolské vzdelanie s maturitou, má navyše maturitu ako strojný mechanik. Obžalovaný poukázal na nedostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného, potvrdil, že platil zanedbateľné čiastky, uhradil len jednu vyššiu sumu 1.190 eur dňa 11.2.2020, pričom má súdom určenú sumu 80 eur mesačne na každé dieťa. Potvrdil, že mesačne na cigarety minie 60 eur, na tieto teda peniaze má. Obžalovaný má dlh na výživnom voči všetkým trom deťom. Bolo nesporne preukázané, že obžalovaný do dnešného dňa uhradil len časť výživného vo výške 1.190 eur, v rámci exekučného konania nebola v sledovanom období na výživné zrazená žiadna suma. Obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti plne vedomý. Vyživovaciu povinnosť si neplní, hoci už bol desaťkrát právoplatne odsúdený a dvakrát pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby voči poškodenej.

Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo v celom rozsahu ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 6.5.2020, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Je povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloleté boli zverené do osobnej starostlivosti matky - poškodenej Z. S., ktorá pozná ich potreby, keďže je s maloletými deťmi v každodennom kontakte. Požiadala o zvýšenie výživného pre zvýšené náklady na deti jednak zo zdravotných dôvodov ako aj pre zvýšené výdavky na školské a osobné potreby detí.

Súd na strane obžalovaného nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovaného to umožňuje, čo potvrdil sám obžalovaný. Obžalovaný uviedol, že aktuálne má prácu, dlh na výživnom však uhradil iba sčasti. V sledovanom období nebol evidovaný na úrade práce a dávky v hmotnej núdzi podľa jeho vyjadrení nepoberá ani nepoberal. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôbiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že "splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na seba berie povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť". S uvedeným záverom sa súd v danej prejednávanej veci po vecnej stránke v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné dieťa.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s tým, že za použitia § 122 ods. 13 Trestného zákona v

čase vyhlásenia rozsudku dňa 6.5.2020 mal súd za preukázané, že obžalovaný dlhuje na výživnom sumu vo výške 4.438 eur na tri maloleté deti. Pri stanovení výšky dlžného výživného vychádzal z preukázanej skutočnosti, že poškodená pri výsluchu v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku dňu podania obžaloby bola výška dlhu 2.268 eur, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 6.5.2020 po odpočítaní sumy 1.190 eur, ktorú obžalovaný uhradil dňa 11.02.2020, kedy mal súdom určenú výšku výživného 240 eur mesačne (80 eur na každé dieťa), je aktuálny dlh ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 4.438 eur.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak súdneho rozhodnutia, prispievať na výživu poškodenej, napriek tomu výživné neplatil a spoliehal sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví jednoduchým poukázaním na nedostatok finančných prostriedkov. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko z konania obžalovaného, ktorý napriek tomu, že o svojej povinnosti vyživovať svoje maloleté deti vedel, svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil žiadnemu zamestnávateľovi, výživné neplatil, do dnešného dňa dobrovoľne zaplatil iba 1.190 eur, pričom deti sú vo veku 17 rokov, 15 rokov a 13 rokov, teda pre celkovú zmenu tohto stavu nevykonal prakticky nič, a preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojou nedostatočnou aktivitou porušil spoločenský záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Z odpisu registra trestov obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol obžalovaný odsúdený dvakrát pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Celkovo bol odsúdený desaťkrát. Priestupkovo bol riešený trikrát.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku páchatel'a, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu nebude postačujúce obžalovanému uložiť výchovný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu, ale účel trestu bude naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný si dobrovoľne neplní vyživovaciu povinnosť ani v časti, hoci už bol desaťkrát právoplatne odsúdený. Obžalovaný má spolu tri vyživovacie povinnosti a potvrdil, že si neplní ani jednu riadne a včas. Peniaze napr. na cigarety však má.

Obžalovaný spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s trestnou sadzbou 1 (jeden) až 5 (päť) rokov. Súd pri určení trestu zistil jednu poľahčujúcu § 36 písm. l (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť § 37 písm. m) (bol odsúdený za trestný čin, pričom nemá všetky odsúdenia zahladené, spolu má 10 odsúdení). Súd tak obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, súd zaradil páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh obžalovaného na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.